Od našich přátel

Dopisy slušného obsahu vždy milerádi otiskneme. Musí však býti všeho obchodního oznamování, jakož i osobních narážek prosty a plným jménem podepsány. Aby se předešlo možným mýlkám, musí dopisy býti zřetelně a hlavně pouze na jedné stránce každého listu psány. Jinak zodpovědnost za správné otištění na sebe nebéřeme; závod vůbec za dopisy není zodpovědným.

DENISON, Tex., 13. září 1914. — Ctěná redakce "Pokroku Západu"! Vyhovuji velice rád Vašemu vyzvání, abych totiž v dopisování pokračoval a odepisuji ihned na obdržené vyzívací číslo. Pravíte, že milerádi dopisy otisknete, ale tentokráte se snad mohu domnívat, že můj dopis odmítnete. Listy Vaše velice se mi zamlouvají, každý řádek důkladně pročtu a proto není divu, že jsem ihned první den věnoval pozornost prvním stránkám a na první straně mne upoutal článek "Osobní Svoboda". Zde je opravdu vidět, jak se obohacuje ten nejúhlavnější nepřítel lidstva. Ano, je to svoboda převrácená vzhůru nohama! Budete se snad domnívat, že mluvím tak, jak jsem slyšel od některých bojovníků proti této svobodě osobní, ale věřte, že mluvím ze svého jádra, ze svého popudu, který jsem též hotov bránit vždy a všude. Nerad vynáším osobní záležitosti na trh a dosud jsem se nikde nepokusil svoje zásady uplatňovat a nechci též jich uplatňovat ani zde, však pouze ukázat na tu osobní svobodu, kterou pisatel v článku tolik hájí. — Když naše drahá maminka zmírala, byl jsem povolán ze sousední vsi, když jsem sloužil, bych rychle spěchal k ní, že umírá. Bylo to pro mne tak náhlé, neočekávané, že jsem myslil, že vše je pouhý sen. A nebyl, procitnul jsem u její postele a nevíte, jak mne bylo. Ohlížím se po tatínkovi a viděl jsem jej u stolu schouleného, polo žalem, polo tou osobní svobodou zdrceného. Děsivý obraz to byl. V tom mě pojala hrůza, když jsem si představil, co je vinou matčiny smrti. Byla to osobní svoboda, kterou otec užíval, byla to whiska, nebo jak s odporem matka říkávala "kořala"!? Tento nápoj v podobě nevinné čisté vody, co ten se natropil nám těžkých chvílí, jest k nevypovědění. Ničil pouze toho, kdo mu holdoval, on ničil celou rodinu, podkopával štěstí, přátelství, on nás děti vyháněl z domu do studené noci, on nás činil všecky zvrhlými a to pro to, že jeden člen rodiny miloval osobní svobodu. Často jsme my čekali na tatínka, těšívali jsme se, kdy přijde a co nám přinese, jenom maměnka se příchodu tatínkova obávala. Nezapomenu nikdy, jak přišel a zůstal stát mezi dveřmi, zsinalýma očima rozhlížel se po chudé světnici, jakoby si vzdálenost mezi námi a sebou vyměřoval. Běda tu chvíli, kdo by mu přišel do rány. Matka nás několikráte s obětováním samé sebe vynášela ven, však on často i ven za námi se rozběhnul a dlouho do noci nás hledal. Často o hladu jsme šli spát a kdo to činil?! Byl to ďáblův nápoj! V takových chvílích jsem litoval, že nejsem větším a myslíval jsem si, však až vyrostu, že budu maminku sám bránit. Vyrostl jsem. Bylo mi 15 roků, matka následkem tatínkova zlého nakládání zemřela a tatínek? Myslíte, že snad po matčině smrti se polepšil? Nikoliv! Jemu byla milejší ta osobní svoboda, a zvláště nyní jí užíval. My starší jsme se vymanili z domu, šli jsme do světa, ale ty maličké? Vidíte, o ty se musili starat lidé cizí. S velikou bídou jsem se vyučil malířem, bez jakékoliv podpory z domu, na kterou bych byl marně spoléhal. A nemusilo nám býti tak zle, nemusili drobní sourozenci jíti mezi cizí lidi, vždyť zůstala chalupa, až jen dřevěná, zůstalo několik kousků polí i kus louky, stačilo ještě přikoupit přes zimu 2 q zemáků a uživili bychom se přec. Otec byl sedlák, přes zimu se doma tkalo a tak by nám bylo ještě při té bídě dobře. Scházela tu však matka, která by to břímě mohla dále nést. Po smrti její šlo však vše dolů. Otec byl doma, chalupa spadávala, polopustla a na konec jsme byli rádi, když sestra vše prodala, nežli to vše dočista spadne a nyní vinou otce nemáme ani přístřeší a abych ta řekl — nemáme ani otce... První rok v učení mi bylo tak teskno po domově, že jsem i nemocen býval a tu jsem skládal každý haléř, abych na Vánoce se mohl domů podívat. Ostatní peníze, nedostávající se na cestu, mi daroval pan mistr. Jel jsem domů. Cestou jsem již jenom myslel, abych již doma byl. K domovu jsem dorazil večer, již byla tma a proto mne nikdo nespozoroval. Čekal jsem, jak mě všichni s tatínkem uvítají. Otevru dveře, — viděl jsem smutné tváře ostatních, které se jim trochu mojím příchodem rozjasnily a otec nevěděl, že jsem přišel — spal za stolem. Mladší bratr několikráte naň zavolal, on ale neslyšel. Za hodnou chvíli se otec probudil a vítal mne, ale já již opět bych se byl raději viděl zpět v O. Iomouci. Pak jsem již domů nepřišel. Za jedno touha pominula a za druhé chalupa již naše nebyla. Jak jsem se vyučil ten rok o Štědrý Den, navštívil jsem bratra s tatínkem v Brně. S bratrem jsme čekali na tatínka, brzo-li přijde, ale nešel. K večeru jsme si vyšli ven a tu vidíme tatínka ještě s jinými jeho kumpány na ulici. Šli jsme s bratrem těsně kol něho, chtěl jsem jej u pozornit, ale neviděl nás. Večer shledání těžko popisovat. Prosil jsem jej, že zítra s ním chci něco důležitého mluvit, aby na sebe pamatoval. Slovu dostál a tak po dlouhém čase se na mne otcovské štěstí usmálo. Příští den však bylo jinak, otec zapomněl na včerejší domluvy a opět užíval osobní svobody, že on si nedá klukama nic předpisovat. A takové shledání bylo skorem každé. Po čtyřech létech jsem zavítal do rodné vsi Víru a u p. Šťastného, hospodského, jsme se dali do řeči o tom nynějším abstinentním boji. Rozumí se, že pan Šťastný nemohl toto hnutí schvalovat. Řek! jsem mu, aby se podíval po svém revíru, jaký tu panuje pořádek. "Jo, co pak myslíte, tady je samý gajst." Tak odsoudil tu svobodu, to je gajst. Ve Víru jsou asi 4 hospody a v každém obchodě — obchod v uzavřených lahvích. A toto vše dovrcholilo zvolením starosty hospodského. Vír nyní sluje v okolí daleko jako nejspustlejší. Každou neděli muzika a každou neděli rvačka a to třeba na dvou, na třech místech najednou. Asi půl hodiny od Víru leží osada Chlum, kdež jsem sloužil 2 roky. Obec tato v okolí zase sluje nejlepší a nejspořádanější. Proč? Nemá ani jedné hospody. Obrázek to proti obrázku. V jedné osadě sousedé žijí v ustavičném sváru, hádkách, rvačkách, což skorem vždy skončí u soudu. U soudu si již nevědí rady, co si počít s touto obcí. A druhá osada: lidé zde žijí jako bratři ve spolek, sedlák, chalupník i podruh. Potřebuje-li sedlák cizích rukou, jako povinností by bylo chalupníků mu vypomoci; potřebuje-li domkář potahu, dvakráte k sedlákovi jíti nemusí a lidé žijí šťastně. Není třeba mnoho slov, aby bylo jasno, která ta svoboda je pravá, zdali ta gajstová nebo ta duševní. — U postele umírající matky slíbil jsem, že nikdy více píti nebudu a doufám, že budu tak silen, abych tomu ďáblu mohl odporovat. Je velice smutné, když vidíme, jak otec v hospodě utrácí poslední haléř, zatím co děti zimou se tetelí a hlady mrou, matka se strachy očekává příchod muže, který zatím holduje té svobodě svojí. A kdo myslíte, že je vinen, pane pisateli, ten ďábel anebo snad ta matka a ty děti?! Řeknete, že je vinen muž a kdo na mužovi páchá toto zlo? Je to alkohol, gajst. Ten je vinen a s ním je vinen ten, kdo ho vyrábí a kdo ho rozšiřuje. Zajisté nebude-li mít člověk příležitost, nepodlehne zlu. Časem se rádi chlubíte, že alkoholové nápoje jsou léčivé, ale i to nyní je překonáno, poněvadž lékaři již přišli k tomu, že k léčení není třeba alkoholu vůbec. Zločinci v pennsylvanské trestnici jsou též vini svými zločiny, žádný důvod nedá ospravedlnit jich, jako by to byli učinili v bezvědomí, ale částečně na jejich zločinech je součastněn i ten, kdo jim tento polehčující důvod podává. Jsou to líhoviny a jejich vyrabitelé a rozšiřovatelé a pokud jim tento prostředek nebude odňat, potud poneseme vinu my všichni s jejich zločiny, poněvadž my máme volnost vyhnat ten gajst a zavést duch nový, novou svobodu osobní a pokud budou stávat proti nám pivovary a lihovary, dotud budeme stále zodpovědni za skutky našich zločinců a proto měl by každý říci: maminko, já ti přísahám, že budu bojovat proti tomu, co nás činí nešťastnými. Pravíte někde, že jenom několik mužů vyvolávají tuto propagandu. Ne, již národové velcí staví se po bok jim a co ženy? Tyto zajisté vědí nejlépe, co podkopává jejich domácnost a budou to snad též ženy, které na prvním místě vyženou ten ďáblův gajst a založí novou osobní svobodu. — S nejsrdečnějším pozdravem

G. Adolf Chalupník.

— **Žena** napraví přírodu, zažene bělotok Novákovým matičním balsámem. Vizte oznámku na jiném místě t. l.

WALLACE, Nebr., 20. září 1914. — Ctěná redakce Pokroku! Žádám za uveřejnění tohoto dopisu. Váš list mi správně dochází a šídlo jako premii jsem též obdržel v pořádku. Též se musím zmínit, že nyní již po čtyry neděle nejsem doma — jsem totiž zaměstnán jako olejovač mlátícího stroje u pana Saského a tak jdu od farmy k farmě, při čemž poznal jsem všeliké a všelijaké domácnosti. Co se týče obilí, pšenice sype od 7 do 25 bušlů z akru, ječmen 20 až 35 bušlů, žito od 10 až do 20 bušlů a vše má dobrou cenu. Hovězí maso se zde prodává za 13 až 18 centů libra, vepřové 15 až 20 centů libra. Kukuřice jest v dobrém stavu a jak jest zde vypočítáno, vydá od 10 až do 30 bušlů po akru. Tak myslím, že bude za ni dobrá cena. Též se musím zmínit, že se tady vdávala dcera pana Saského a sice brala si Elmer Dalgreena. Blahopřeji jim od srdce. Pan Polický koupil od Franka Musila dvě pěkné jalovice a 10 krásných prasátek. V sobotu byl v našem městě pan a paní Musilovi a myslím, než se dostali domů, že byla velká tma. Jak se dostali domů, to ovšem nevím. Pan Josef Tesař se chystá k mlácení. Jen hodně namlať, Pepíku, máš pěkný oves a dost spelce. Podruhé mi však nech vědět, až budeš mít co pít. Pan Sylvestr Čermák dlí u mně na návštěvě. Co toto píšu, jest veliký vítr, hraje si s pískem a rovná kopce. — S úctou

A. A. Holub.

ELLINGER, Texas. — Ctěná redakce! Přiložené Vám zasílám poštovní poukázku v obnosu $1.65 co předplatné na Váš ct. časopis Pokrok Západu a doplatek na "Válečný Atlas". Pokrok se mně velice líbí, neboť jeho čítací látka jest jak poučná, tak i zábavná. Zároveň Vás žádám, byste mně prominuli, že jsem se s předplatným trochu opozdil. Jest to s námi letos v tom slunném Texasu všelijaké. Loni hrozná povodeň nám zničila všechnu kukuřici a letos ku konci května řeka Colorado zase nám zaplavila všechnu kukuřici, tak že nebude ani čím prasata vykrmit a kupovat také nebude za co, neboť bavlna následkem jarních velkých dešťů a pak na to následujícího velikého sucha také mnoho nevydá a k tomu ta její nízká cena. Co člověk má na prodej, je za fatku, ale to, co kupuje, jest zase drahé. Ta prokletá válka, ta nadělá bídy mezi lidem. Někdy si myslím, stojí-li těch několik dvou-nohých netvorů, již tu válku spískali, za to, aby je země živila. (Že by to byli lidé, o tom silně pochybuji, aspoň nic lidského v sobě nemají.) No, doufejme, že i oni někdy dojdou zasloužené odplaty, ale lehké odpočinutí si nezaslouží. — S upřímným pozdravem Váš

John Měchura Sr.

Milý příteli, Vaše dopisy vždy milerádi otiskneme, jen často dopisujte. Zvláště když ve Vašem silně českém okresu mezi krajany něco důležitého se přihodí. Čtenáře to zajímá a možná, že se Vám podaří více nových odběratelů na "Pokrok" získati.

AREA ROCKEFELLER, Ills.— Ct. redakce, žádám Vás za uveřejnění tohoto mého dopisu! Nového zde ani tak mnoho právě není, jedině, že nám téměř celé léto skoro nic nepršelo. Přicházely totiž samé bouřky, déšť ale žádný. Až nyní nám asi třikrát namoklo, což velmi hlavně kukuřici prospělo, neboť jinak by byla zůstala na polovic suchou. Nyní ovšem ukazuje dobrou sklizeň. Bramborů též bude hojnost — celkem máme v zdejším Lake okresu dobrou úrodu, vzdor tomu letošnímu suchu. Ovšem časté a vydatné jarní deště velice prospěly jak obilí, tak korně a všem jiným plodinám. Sena se zde sklidila letos velká úroda a obilí též sype znamenitě — oves 50 až 65 bušlů, ječmen 40 až 50, žito 40 až 45 bušlů po akru; pšenici však nemohu ocenit, ježto se jí zde velmi málo seje. Jetelového semene mají zdejší farmáři též hojnost. Však na zelí a ovoce není zde valná vyhlídka, neboť ovoce uschlo a padá se stromů. Ostatně práce máme zde stále dost a ačkoli je dobře placená, přece dělníků jest zde poskrovnu — nebyli ani k dostání, což jest pro rolníky nejhorší. Letos zde panovala velká vedra a tak se to některý den velmi namáhavě pracovalo. V příštím dopise pošlu Vám dle mé možnosti příspěvek na úlevu tam ve staré vlasti bídou trpícím krajanům. Jak mi je líto té milé drahé naší české vlasti, což už ta ubohá vytrpěla, co ti naši bratří musí tam zakusit. Mám též dva švakry a třetí má mého bratra deeru, však pomoci jim sem odtamtud nemohu. — Na konec pak zdravím všecky čtenáře a čtenářky. Bude-li můj dopis uveřejněn, přijdu zase v brzku. V úctě

John J. Fiala.

Ano, "Pokrok" přijímá milodary pro bídou trpící v Čechách. Dopisy Vaše budou vždy uveřejněny, tedy jen často pište.

BELGIČANÉ USTUPUJÍCÍ Z LOUVAINU.

Photo by American Press Association.

ROCK, Kans., 22. září 1914. — Ctěná red. "Pokroku" a "Česko-Amer. Venkova"! Promiňte mi, že jsem se opozdil s předplatným na Váš dobrý časopis. Proto zde Vám zasílám poštovní poukázku, znějící na $5 (pět dollarů), jako předplatné na oba časopisy do 1. ledna 1915, a zároveň mně zašlete mapu dějiště války evropské, jež je v plném proudu. Je tomu 10 let, co jsem si odbyl tříletou službu jako četař u rak. pluku a dnes býti v Rakousku, mohl bych býti s tisíci rak. vojínů pod hlínou, aneb býti v zajetí. Dnes ale stojím při Francii a Anglii a sympatisuji s udatnými Srby a přeji jim vítězství nad špinavým Němcekem a Rakouskem a svobodu Čechům, neboť ti upí pod velkým břemenem. Moji tři bratranci jsou též ve válce a jich ženy s dítkami se jich možná více nedočkají. — S pozdravem na celý personál P. Z., Váš v úctě

Vas Doubek.

THE NATIONAL BEVERAGE IS BEER

Luxus

THE BEER YOU LIKE IS UNSURPASSED IN QUALITY AND WHOLESOMENESS IT IS BREWED OF CHOICE MATERIALS UNDER MOST SANITARY CONDITIONS

BREWED AND BOTTLED BY Fred Krug Brewing Co.

Luxus MERCANTILE COMPANY DISTRIBUTORS

PHONE DOUGLAS 1889 AND HAVE A CASE SENT HOME

Adolf A. Tenopír,
Český právník.
Úřadovna: čís. 1325, roh 14. a William ulice
OMAHA NEBRASKA
Telefon: Doug. 8397.
—Veřejný notář—

Grocerní a řeznický obchod
vlastní v čís. 1622 So. 10. St., OMAHA.
HENRY P. MARQARDT.
Každé úterý čerstvé znamenité jaternice a jelita. Ostatní uzenářské zboží třikrát týdně. Tel. Doug. 2780.

Kdykoliv jste ve městě, zajděte navštívit
ADAMA SLOUPA
elegantní hostinec
v č. 324 - 13. a Harney-ul., Omaha
Znamenité pivo, výborné likéry, chutný lunč a veselá společnost. tf-fo

THE
MERCHANTS NATIONAL BANK
OF OMAHA, NEB.
UNITED STATES DEPOSITORY
Capital $500,000.00. Surplus and profits, $700.00.00

The Merchants National Banka otevřela spořitelní oddělení a bude platiti na uložené peníze 3 procenta úroku ročně - - - - - -

Chceme s vámi obchodovat

2775

LUTHER DRAKE, President — FRANK T. HAMILTON, Vice-President
FRED P. HAMILTON, Cashier — B. H. MEILE, Ass't Cashier — C. B. DUGDALE, Ass't Cashier

"Staré Spolehlivé"
Metz
Omažské oblíbené pivo
WM. J. SWOBODA, malo-obchodník. Tel. Doug. 222

DOBRÁ KÁVA pouze za 23 centů libra

Upozorňujeme naše krajany na naši výbornou kávu, kterou nyní prodáváme po **23 centech libru** v objednávkách ne menších než **25 liber**; objednávky rozvážíme na menší paklíky dle přání. — Zvláště pro krajany v Nebrasce jest to nemalou výhodou ab jednati od nás, neb dovoz z Omahy jest nepatrný a dodávka rychlá. — **Píšte si o vzorek této kávy, který Vám na požádání zašleme zdarma.** — Všecky dopisy adresujte:

OMAHA COFFEE MILL, 1904 SOUTH 13TH STREET OMAHA, NEBRASKA